

2104

— one of our
—

ΧΑΛΕΠΙΑΣ

1965

ΟΜΙΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΑΛΕΠΑ :

ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗ 17 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1964 ΘΑ ΜΙΛΗΣΗ Ο ΖΩ-
ΓΡΑΦΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΑΡΟΥΧΗΣ

ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1965 ΘΑ ΜΙΛΗΣΗ Ο ΚΑ-
ΘΗΓΗΤΗΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ

ΟΙ ΟΜΙΛΙΕΣ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ ΔΙΔΑΞΕΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗ-
ΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ, ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ 22, ΩΡΑ 8.00 Μ.Μ.

ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ
ΟΔΟΣ ΜΑΣΣΑΔΙΑΣ 22 - ΤΗΛΕΦΩΝΟ 629-880
ΑΙΘΟΥΣΑ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΙΣΟΓΕΙΟΥ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΡΓΩΝ
ΓΙΑΝΝΟΥΔΗ
ΧΑΛΕΠΑ

ΑΘΗΝΑ - 14 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1964 ΕΩΣ 8 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1965
Η ΕΚΘΕΣΗ Θ' ΑΝΟΙΞΗ ΣΤΙΣ 7 Μ.Μ. ΤΗΣ 14 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΑ ΜΕΙΝΗ ΑΝΟΙΚΤΗ,
ΤΗ ΜΕΡΑ ΑΥΤΗ, ΩΣ ΤΙΣ 10 Μ.Μ. - ΜΕΤΑ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΗ ΤΙΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΕΣ 10 Π.Μ. - 1.30 Μ.Μ.
ΚΑΙ 5.30 - 9 Μ.Μ. ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΚΥΡΙΑΚΕΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΚΛΕΙΣΤΗ.

Ἡ «Ἑλληνοαμερικανική Ἐνωσις» νιώθει ξεχωριστή γοργά καὶ τιμῆ παρουσιάζοντας τὴν πρώτη στῆν Ἑλλάδα μεγάλη συνολικὴ ἐκθεση ἔργων Χαλεπᾶ, στῆ σειρά τῆς τῶν ἀναδρομικῶν ἐκθέσεων τῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν ποὺ ἔχουν περάσει πιά στὴν ἱστορία. Τὸ ἔργο τοῦ κορυφαίου γλύπτη ἦταν κεντρικὰ προβληθῆ σὲ μιὰ συνθετικὴ, τεκμηριωμένη παρουσίαση, ἔτσι ποὺ νὰ δώσει στὸ κοινὸ τὴν εὐκαιρία νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἐξέλιξή του στὶς δραματικὰ διαφοροποιημένους περιόδους τῆς δημιουργίας του, τῆ συμπλήρωσή του ἀπὸ χαρακτηριστικὰ δείγματα τῶν πολυαριθμῶν, ἐξαισιῶν σχεδίων του, καὶ τῆ συσχετίσή του μὲ μιὰ σειρά τεκμήρια (φωτογραφίες ἄλλων ἔργων, προσωπογραφίες, δημοσιεύματα, φωτογραφίες ἀπὸ τὴν Ἴγνο κλπ.), καὶ νὰ ἐκτιμῆσῃ βαθύτερα τὴ μοναδικὴ προσφορά ἐνὸς μεγαλοφυοῦς καλλιτέχνη, ποὺ ἐνοιώθε τὴ σιγουριά τῆς ἀδιαφύλακτῆς ἀξίας τοῦ ἔργου του σ' ἕ του τὶς στιγμές, χωρὶς ἐξαιρέση. Ἐνὸς ἔργου ποὺ ἔχει κατακτήσει τὶς ψυχρότερες κορυφές τῆς τέχνης συνθέτοντας, μ' ἀκαταμάχητη δύναμη, λογικὴ καὶ ἐλεύθερη ἐμπνευση, δικτύγεια καὶ συγκλονιστικὰ βᾶθη, αἰσθητὴ τῆς ζωντανῆς φύσης καὶ υπερβατικὴ ἀνάταση.

Γ.Γ.Π.

Ἡ Ἑλληνοαμερικανικὴ Ἐνωσις ἐκφράζει ἐδῶ τὶς θερμότερες εὐχαριστίες τῆς στῆν ἀνεψιὰ τοῦ γλύπτη Κα ΕΙΡΗΝΗ Β. ΧΑΛΕΠΑ, ποὺ διέθεσε εὐγενῶς τὸν κύριο ὄγκο τῶν γλυπτῶν, σχεδίων, φωτογραφιῶν καὶ λοιπῶν τεκμηρίων τῆς ἐκθέσεως τούτης. Χωρὶς τὴ συμβολή τῆς αὐτῆ, θὰ ἦταν ἀδύνατο νὰ πραγματοποιηθῆ ἡ ἐκθεση. Ἐπίσης ἐκφράζει ξεχωριστὲς εὐχαριστίες στὶς κόρες τῆς Κας Εἰρ. Β. Χαλεπᾶ, Κα Ἀλίκη Μπικιάκη ἀρχιαιολόγος, καὶ Κα Κατερίνα Κατσάτου, γλύπτρια, ποὺ μαζί μὲ τὴ μητέρα τους βοήθησαν τὴν ὀργάνωση τῆς ἐκθέσεως μὲ πλήθος πληροφορίες, παροχὴ στοιχείων καὶ ὑποδείξεων, καὶ πολυποικίλες διευκολύνσεις. Ἰδιαιτέρα ἐπίσης εὐχαριστεῖ τὴν Κα Κ. Κατσάτου, γιὰ τὴν ἐπιμέλεια τῶν γλυπτῶν καὶ σχεδίων καὶ τὴν καταβολὴ πολλοῦ κόπου στῆν προπαρασκευὴ τῆς ἐκθέσεως, καὶ γιὰ πλήθος τεχνικῶν ὑποδείξεων, καὶ τὴν Κα Ἀλ. Μπικιάκη γιὰ τὴ διάθεση τριῶν ἀκόμη σχεδίων τῆς συλλογῆς τῆς.

Εὐχαριστεῖ ἐπίσης ἰδιαιτέρα τὴν «ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ καὶ Μουσεῖο Ἀλεξάνδρου Σούτσου», καὶ ξεχωριστὰ τὸν Διευθυντὴ τῆς κ. Μαρίνο Καλλιγᾶ, γιὰ τὴν προθυμία τους νὰ διαθέσουν τὸ σύνολο σχεδὸν τῶν γλυπτῶν τῆς Πινακοθήκης καὶ τοῦ φωτογραφικοῦ τῆς Ἀρχείου Χαλεπᾶ, καὶ ξεχωριστὰ τὸν κ. Μ. Καλλιγᾶ, γιὰ πολλὲς πληροφορίες καὶ ὑποδείξεις, καθὼς καὶ τὸ κείμενο ποὺ ἔγραψε εἰδικὰ γιὰ τὸν κατάλογο τούτο.

Εὐχαριστεῖ ἐπίσης θερμὰ τὴν Τράπεζα Ἑλλάδος, τὸ γιατρὸ κ. Μιχ. Γαϊώνη καὶ τὴν Κα Νατ. Κωνσταντινίδου ποὺ διέθεσαν γιὰ τὴν ἐκθεση γλυπτὰ ἢ σχέδια ἀπὸ τὶς συλλογές τους.

Ἰδιαιτέρως εὐχαριστίες ἀπευθίνει στὴν κ. Στρατῆ Δούκα, τὸν ἀκούραστο εἰδικὸ μελετητὴ τοῦ Χαλεπᾶ, ποὺ ἔχει ἀφιερώσει τὴ ζωὴ του στῆ μελέτῃ τῆς βιογραφίας καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Χαλεπᾶ, καὶ ποὺ διέθεσε πολλὰ δημοσιεύματα καὶ τεκμήρια ἀπὸ τὸ ἀρχεῖο του καὶ βοήθησε τὴν ὀργάνωση τῆς ἐκθέσεως μὲ πλήθος στοιχεῖα καὶ πληροφορίες, καὶ ἐπέτρεψε τὴ δημοσίευση ἀποσπασμάτων ἀπὸ τὸν πρόλογο τῶν «Νέων Βιογραφικῶν» του στὸν κατάλογο τούτο. Ξεχωριστὰ ἐπίσης εὐχαριστεῖ τὸν καθηγητὴ κ. Δημ. Πικιώνη, ποὺ πρόθυμα ἔγραψε ἕνα εἰδικὸ χαιρετιστήριον κείμενο γιὰ τὸν κατάλογο τούτο.

Ο ΧΑΛΕΠΑΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΝΕΟΕΛΛΗΝΑΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΠΟΥ, Μ' ΟΠΟΙΟ ΚΓ
ΟΝΟΜΑ ΝΑ ΤΟΝ ΚΑΛΕΣΟΥΜΕ, ΘΕ ΝΑΤΑΝ ΚΑΤΩΤΕΡΟ ΑΠ' ΤΗ ΜΕΓΑΛΩΣΥΝΗ
ΤΟΥ... ΓΙΑΤΙ ΑΥΤΟΣ ΑΠΟ ΘΕΙΑ ΜΟΙΡΑ, ΚΑΤΕΒΗΚΕ ΖΩΝΤΑΝΟΣ ΣΤΟΝ ΑΔΗ ΚΓ
ΩΣ ΤΟΥ ΕΪΤΑΝ ΩΡΙΣΜΕΝΟ ΕΜΕΙΝΕ ΕΚΕΙ ΚΑΤΩ ΩΣ ΕΝΤΕΚΑ ΟΛΑΚΑΙΡΟΥΣ ΧΡΟ-
ΝΟΥΣ ΚΑΙ ΞΑΝΑΝΕΒΗΚΕ ΠΑΛΙΚΑΤΑ ΘΕΙΑ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΣΗ ΣΤΟΝ ΕΠΑΝΩ ΚΟΣΜΟ
«ΠΙΣΗ ΚΑΘΑΡΟΤΗΤΗ ΚΑΙ ΑΓΝΕΙΑ ΕΣΤΕΦΑΝΩΜΕΝΟΣ ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ» Μ' ΕΠΗΤΕ-
ΛΕΣΜΕΝΟ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΤΟ ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΞΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΠΛΕΡΙΑΣ ΕΝΩ-
ΣΗΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΝΟΙΑΣ Μ' ΕΚΕΙΝΕΣ ΤΙΣ ΑΛΛΕΣ ΤΟΥ ΕΝ-
ΣΤΙΚΤΟΥ, ΤΙΣ ΑΝΟΝΟΜΑΤΙΣΤΕΣ ΑΚΟΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ¹ ΚΓ ΟΠΟΥ ΣΤΗ
ΣΚΟΤΕΙΝΗ ΧΩΡΑ ΤΗΣ ΦΥΤΡΩΝΟΥΝ «ΤΑ ΡΙΖΩΜΑΤΑ ΠΑΝΤΩΝ ΤΟΥ ΕΜΠΕΔΟ-
ΚΛΕΟΥΣ», ΤΑ ΡΙΖΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΕΡΓΩΝ ΤΟΥ!

ΕΙΣ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥΤΑ ΚΡΥΒΕΤΑΙ ΤΗΣ ΓΑΥΠΤΙΚΗΣ ΤΟ «ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΜΑΘΗ-
ΜΑ», Η ΤΕΛΕΙΑ ΤΩΝ «ΑΡΧΩΝ» ΤΗΣ Η ΠΛΗΡΩΣΗ, ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ
ΤΕΚΝΑ ΤΩΝ Α-Γ-ΔΙΩΝ ΝΟΜΩΝ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΣ... ΕΔΩ Η ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ
ΤΩΝ ΦΥΓΩΝ, ΕΔΩ ΤΟΥ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ Η ΠΡΑΓΜΑΤΩΣΗ. ΕΔΩ
ΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΠΟΥ ΜΕ ΤΟ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΤΕΛΕΙΑ ΦΥΣΙΚΟ ΑΝΑΓΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ
ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΕΩΣ. ΕΔΩ ΚΡΟΤΑΦΟΣ, ΜΑΤΙ, ΒΛΕΦΑΡΟ ΜΙ-
ΛΟΥΝ ΓΙΑ ΟΝΕΙΡΟ ΚΑΙ ΥΠΕΡΘΕΟ ΕΡΩΤΑ.....

Δ. ΠΙΚΙΩΝΗΣ

¹ L. Chestov

Γεννήθηκε γλύπτης, έγινε μάστορας, και πέθανε γλύπτης.
Λίγους ανθρώπους (θα ταίριαζε καλύτερα ή λέξη «γίγαντες»
ή μάλλον «τιτάνες») νοιώθει κανείς, εάν νύχουν ξεπεταχτή αυτούσιαι
από τή γή ύπου γεννήθηκαν, εάν ένα κομμάτι από τον τόπο που τους
έβρεψε. Από τους λίγους αυτούς, είναι ο Χαλεπάς.

Πότε εάν βράχος, πότε εάν ξερή πλαγιά τής Τήνου φαίνονται τα
έργα του, τα δημιουργήματά του.

Όπως ο Ίδιος.
Ο πατέρας του μαρμαρέ, ο Γιαννούλης από μικρός παλεύει με
το μάρμαρο.

Όταν θα πάη να σπουδάση είναι πια εξοικειωμένος με το υλικό του.
Άμεσως επάβλεται. Μαθαίνει να πελεκάη τή σκληρή πέτρα και ξέ-
ρει να βγάλει τήν πιο τρυφερή σάρκα, το πιο ανάλαφρο λινό παντόνι ως
και το πούπουλο ακόμη. Τέτοια στοιχεία βρίσκει κανείς στα έργα, που
σάθηκαν και έγιναν πριν προλλαθεί: «Κοιμωμένη», «Σάτυρος και έρω-
τας», «Σάτυρος». Ο Χαλεπάς ξέρει να εκτελέση τους πιο δύσκολους
συνδυασμούς, να ξετροπήση το μάρμαρο, να δημιουργήση κανά, ανοίγ-
ματα, έτσι που να χάνεται το μάτι σου γυρίζοντας γύρω-γύρω από το
έργο.

Έχουν χάρη, λεπτότητα ανυπέβλητη τα έργα εκείνα. Και έχουν
ακόμη εκφραστικότητα, συγκρατημένη βέβαια πάντα, που φτάνει όμως
ως τήν πιο εκλεπτυσμένη άτομικότητα.

Δούλευε, ως που ήρθε ή στιγμή να τον χτυπήση ή μαύρα.

Σώπασε για κάμποσο καιρό.
"Η άπλη χωριάτισσα, ή μάνα του, τον έφερε πίσω στο χωριό. Προσπάθησε να έπουλώσει την παλιή, όπως ξέρει ή φύση να σκεπάζη, να συμπληρώνη. "Όμως σαν άνθρωπος λάθεψε και κείνη, γιατί έβλεπε την δημιουργική μανία του Γιαννούλη σαν αίτια του κακού που τον βρήκε, και του κατάστρεψε τά έργα του. "Ο Χαλεπός με την αρωμάσια του, ξέχασε την μέθησή του, στείχε άποικήσει με την γνώση, και έμεινε μόνο ή πλούσια, ή άγνή δημιουργική του δύναμη. "Έπλαθε, έδινε μορφή στον πηλό. "Όχι, δεν φτιάχνει πιά τά λεπτότατα, τά χαριτωμένα ταμάρια του παλιού καιρού. Τά έργα του δέν έχουν πιά έκφραστικότητα άτομική, δέν έχουν κανένα σχεδόν κανό. Σεχοντρισμένοι δγκαι, που έχουν πηγία και ήμεση δύναμη, χωρίς σόλο ή άμφιβολία. Καθαρά περιγραμμάτα, άπλά, σχεδόν γεωμετρικές μορφές. Και τά θέματά του ξεφεύγουν από την άτομική περίπτωση. Αποβλέπουν σε γενικότητες.

"Η Σκέψη", το «Μυστικό»,
Ψάχνει λύσεις για να συνδιάσει δυο φιγούρες και να κρατήση με πείσμα την ένότητα της φόρμας.

Τό σημαντικότερο έργο της τελευταίας του περιόδου, «Η μεγάλη άνακταυμένη», είναι μια δαιμονική φαντασία, έκφρασμένη με μια στερεομετρική σχεδόν μορφή. Απλούστατο, άλλ' άπρόστατο έργο.

Μυστήριο σαν τή φύση.

Μαρίνος ΚΑΛΛΗΓΑΣ

‘Ο «Δαίμονας» τοῦ Χαλεπᾶ — σάν τὴν θρυλική του «Μήδεια» — ἐμ-
πνευστὴς καὶ καταστροφῆς τῆς ζωῆς, ἀπ’ ἀρχῆς τοῦ ὑπαγορεύει, πὺς
εἶναι ὁ κορυφαῖος ἐκπρόσωπος τῆς ἐποχῆς, προορισμένος ν’ ἀναλωθῆ
ὀλόκληρος χάριν τοῦ μέλλοντος. Ἡ «πύρινη» παρουσία του, μέσα σ’
ἐκλάμπεις ἀπροσδόκητες, τοῦ ἀποκαλύπτει τὸ «ἄμωμο σχῆμα», «πιασμέ-
νο στὸ φῶς μιᾶς χειμωνιάτικης ἀστραπῆς». Ολοστρατηγμένος ἀπ’ αὐτὸν
τὸν «Δαίμονα», ποῦ ἐξάπτει τὴν ὑπερφανεία του, θ’ ἀποκοπεί νοερὸς ἀπὸ
τοὺς ὁμοίους του, μένοντας ὁ «Μ ε γ ἄ λ ο ς Μ ὀ ν ο ς» — «Οἰδίποδας,
τραγικός ποῦ πλανιέται ἀπόβλητος μέσα σὲ σκοτάδια πιὸ τυφλὰ ἀπ’ τὰ
μάτια του καὶ χωρὶς κἀν δίπλα, γι’ ἀντιστύλι του, τὴν Ἄντιγόνη. (Βου-
νὰ καὶ ποροφάραγγα μιλήστε γιὰ τὴν ἐρμιά του!»). Κι’ ὅμως τὴν ἐρμιά
τούτη τὴν ἀσήκωτη τοῦ τάφου, τὴ γιομίζει ἡ φωνὴ τοῦ νέου «Ὀρφῆα»,
τοῦ «Μ ε γ ἄ λ ο υ Ἴ ε ρ α σ τ ῆ» ποῦ ἡ παθητικότητά της γιὰ τὴν «ἀπό-
λεια» τῆς λατρείας του, σίκει τὴν ἀναίσθητη πέτρα κ’ ἡμερώνει τὰ
ζῶα. Ἔτσι, ἡ τραγικὴ του «ἐκπτώση» δὲν καταφέρει ἄλλο, «παρὰ
νὰ προεκτείνει τὸ βάθος καὶ νὰ καθορίσει ἀκριβέστερα τὴ σημασία τῆς
προβληματικῆς του προσωπικότητος, ποῦ ὀλοένα προσπαθεῖ νὰ τὴν
ἀνακαλύψει, μεσ’ στ’ ἀλλεπάλληλα ὑποστρώματα τῆς φιλετικῆς ἰδιο-
συστασίας, κάτω ἀπ’ τὰ διάφορα «προσωπεῖα» τοῦ μύθου. Στὴ «μυθι-
κῆ» του κατὰδυση ὡς τὸ βυθὸ τῆς «πρωτογένειας», δὲν φθάνει μόνον γιὰ
νὰ ξαναπάρει ἀπ’ τὸν ὑπνωμένο πηλὸ τοῦ τὴν πρωταρχικότητα τοῦ «ἐν-
στικτου» καὶ τὴν «δεγτικότητά» τῆς ἐντυπωτικῆς του οὐσίας. Μέσα στὸ
σκοτεινὸ ἐργαστήριό της ἡ φουστικὴ του «ἰδ ἰ ἄ ν ο ἰ α», ἀπτόνητη ἀπὸ
τὴν τερατώδη θεά, θὰ εἰσδύσει ζητώντας μιὰ λύση τοῦ μυστηρίου, ἐνώ-
πιος ἐνωπίω μὲ τὴ «Σφίγγα» του, τὴ δικέφαλη καὶ διπρόσωπη «Ἀλήθεια»,
τὸ «ἀκριμάτιστο πάθος» τοῦ ἄθωου, τοῦ πεθαμένου τὴν «Ἀνάσταξη».
Μπροστὰ σὲ τοῦτο τὸ πρωτάκουστο ἀνθρώπινο ἥθικὸ «δράμα», ποῦ
νικᾷ κ’ ἀνατρέπει τὴ «φουστὴ τάξη», οἱ μωρόσοφοι θὰ σταθοῦν μὲ τὴν
ἀναπάντητη ἀπορία τους : «Ἰπάρχει, ἄρα γε, μιὰ ξεχωριστὴ πλάστικὴ
διάνοια ἢ τουλάχιστο ἐλάχιστα ὑποταγμένη στ’ ἀνώτερα πνευματικὰ κέν-
τρα ποῦ μπορεῖ ν’ ἀντενεργήσει ὅταν ἡ πρώτη λείψει;» Μ’ ἂν δὲν μᾶς
ἀπαντοῦν αὐτοί, θὰ μᾶς ἀπαντοῦν πάντα τούτα τ’ ἀθάνατα καὶ πανάγρυ-
πνα «αἰθρια χειμωνιάτικα ἀστρα», ποῦ μεσ’ ἀπ’ τὰ βάθη τους λάμπουν
ἀπὸ εὐλικρινεία καὶ ἄδολη ἀπάθεια, πὺς ὅταν ὑπάρχει ὁ ἀστείρευτος θη-
σαυρὸς τους, τί τάχα θὰ μᾶς πρόσθετε ἡ κενότητα ἐνὸς παρόμοιου λογι-
κοῦ παραλογοισμοῦ, παρὰ τὴν ἐσχάτη τυφλότητα, νὰ πέρνομε γιὰ ἐκφρα-
στικὴ «πρωϊμότητα», τὴ σαφὰ κρυσταλλωμένη σχηματικὴ τους διαύγεια
— λουλοῦδι τῆς ἡλικίας. Ἀστραρά, στοχαστικὰ μὰ καὶ ἀνθρώπινα, κρα-

τοῦν τὴν «ἀπλότητα» τῆς μεγάλης οὐσίας, μὲ τὴ «χάρη» τῆς ἐλευθερίας
καὶ τῆς ἀφέλειας ποῦ χαρακτηρίζει τὸ «πνεῦμα». «Μεγάλος Λυρικὸς» ὁ
«Μεγάλος Μόνος», ἦταν κ’ ἕνας «Μ ε γ ἄ λ ο ς Π ρ α γ μ α τ ῖ σ τ ῆ ς».
Ἡ ἀντικειμενικὴ πραγματικότητα, ἀπ’ ἀρχῆς, «πρόβαλλε στὴν πυρέσσου-
σα σκέψή του σάν ἀνάβρα δροσερῆ» — «ἕνας χαρούμενος Σάτυρος ποῦ
ἐπαίξει», συγκρατώντας τὴ θεῖα παράκρουση τῆς «ἐρωτικῆς» φαντασίας
του. Διφυῆς — φαντασιωτικὸς μαζὶ καὶ προσγειωμένος — «πότε εἰργον-
τας μὲ ἡδυπάθεια τὴ ματιὰ του πρὸς τὴ ζωὴ καὶ πότε ἀπορροφημένος
ἀπ’ τ’ ὄνειρο, αἰσθάνονταν ἀδιάκοπα βυθισμένες πὺς ρίζες του τόσο μέσα
στὴ δική του μοναδικὴ στιγμὴ ὅσο καὶ στὴν αἰωνιότητα τοῦ καιροῦ καὶ
τοῦ τόπου ποῦ ζοῦσε», κατορθώνοντας νὰ δέσει τὸ ρευστὸ στοιχεῖο τῆς
ζωῆς μὲ τὸ μόνιμο, τόσο, ποῦ μέσα στὸ οὐσιαστικὸ καὶ τὴν καθολικότητα
τοῦ σχήματος νὰ συγγέται πια ὁ ἴδιος μετὸν «Οἰδίποδα» καὶ τὴ «Μή-
δεια», τὸν «Ὀρφῆα» καὶ τὸν «Χριστὸ», βυθίζοντας τοὺς ἀντιμαχόμενους
κόσμους τους μεσ’ στὴ μαγικὴ ἐκείνη σύγχυση τοῦ παραμυθιοῦ καὶ τοῦ
θρύλου, ποῦ ἀπλῶνε σάν μαγνᾶδι ὄνειρου, ἡ «θερμὴ καὶ θηλυκὴ» φαν-
τασία του. Καμμιά δίχυστασία ἢ ἀντίφραση δὲν ὄφιστατο ἀνάμεσα τοῦ
λαϊκοῦ, τοῦ Χριστιανικοῦ καὶ τοῦ Ἄρχαίου, γιὰ τοῦτον τὸν «Μ ε γ ἄ
λ ο υ ὀ μ α ν ἰ σ τ ῆ», ποῦ δὲ διατάζει νὰ δέσει τὸ κεφάλι τοῦ «Ἐρμού»
— ἐρμογλύπτη, τοῦ ἀπλοῦ μαρμαρᾶ, μετὸν προστάτη του Ἅγιο Χαράλα-
μπο καὶ τὴν Ἁγία Βαρβάρα, ὅταν ἡ λαϊκὴ του πίστη ζητοῦσε ἀπ’ αὐτοὺς
τὴ δύναμη ποῦ «θὰ τὸν ὑποστήριζε στὸ μαρτύριον» ἢ ν’ ἀφοπλίσει, με-
ταμυρίζοντας τὴν «Ἀθηνᾶ» σὲ βωσκοπούλα, γιὰ νὰ μᾶς μιλήσει γιὰ τὴν
εἰρηνικὴ σφίρα — τὴ δική του, νὰ βόσκει κανεὶς τὰ προβατάκια του. Στὸ
σύμπλεγμά του «Ἐρμῆς» — ἐρμογλύπτη, μαρμαρᾶς, ὁ ἴδιος, «Πήγα-
σος καὶ Ἄφροδίτη» — Πάνδημη καὶ Οὐρανία — μᾶς παρασταίνει τὴν
τραγικὴ του «πτώση», μέσα στὸ ὑστατὸ της συγκράτημα, γεμάτη πνευ-
ματικὴ ἐγκαρτέρηση χριστιανικῆ. Στὴν «Ἀναπαυομένη» του, ποῦ συγ-
χίζοντας τὴν ἀστόχαστα μὲ τὴν «Κοιμωμένη» τὴν πῆραν γιὰ ζῦπνημα
ἢ ἄτι ἄλλο, ἀναπαριστᾷ τὴν εἰκόνα τῆς «ἀνακουφιζομένης» ψυχῆς του,
δίνοντάς μας ἀπὸ ἕνα δίπτυχο — ὅπως ἡ Μέρα καὶ ἡ Νύχτα τοῦ Μιχαῆλ
Ἁγγέλου — τὸ ἀντίστοιχο τῆς «Ἀριάδνης», ποῦ κοιμᾶται ἀποσταμένη
ἀπὸ τῆς θλίψης τὸν κάματο. Ἔτσι «μελετᾷ κανεὶς τὸ βίο του» μέσα σ’ ὅλο
τὸ ἔργο του... Ἐργο μεγάλου πνευματικοῦ Γενάρχη, πανθεϊκὸ καὶ πα-
νανθρώπινο, ποῦ σφραγίζει τὴν ἐποχὴ μας.

Στρατῆς ΔΟΥΚΑΣ

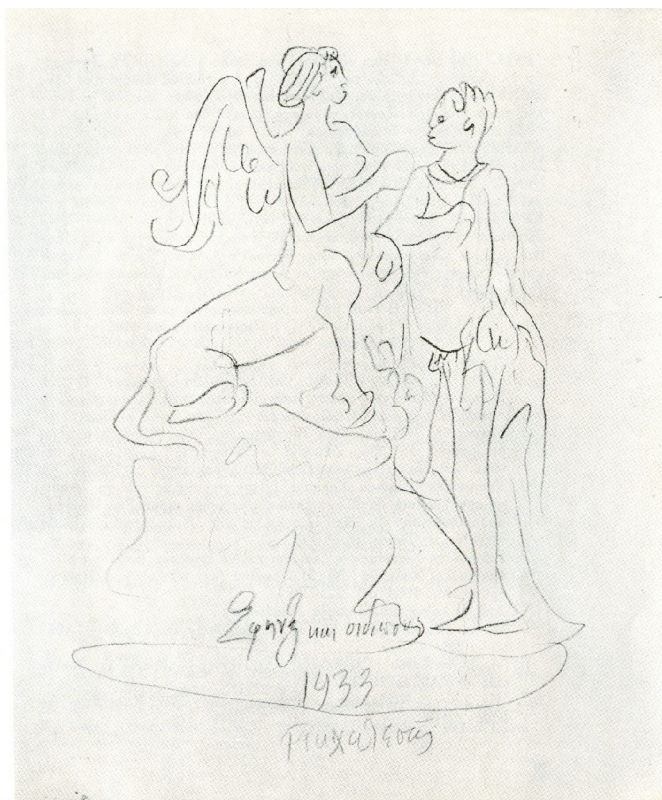

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ο Γιαννούλης Ί. Χαλεπάς, πρώτο παιδί του μαρμαρά Ίωάννου. Γ. Χαλεπά και της Ειρήνης, τὸ γένος Λαμπραδίτη, γεννήθηκε στὸν Πύργο (1) τῆς Β. Τήνου στίς 27.8.1851(2). Ἐκεῖ τελείωσε τὸ δημοτικὸ. Μετὰ (1861-63) τὸν ἔστειλαν στὴ Σύρο ὅπου ἐβγάλε τὸ σχολαρχεῖο καὶ τὴν α' γυμνασίου. Στὸ σχολεῖο ἦταν πάντα πρῶτος. Ἀγαποῦσε ἀπὸ μικρὸς νὰ σχεδιάζῃ συνεχῶς. Ὁ πατέρας του τὸν ἐβγάλε ὑπάλληλο σ' ἐμπορικὸ, ἀλλὰ ἐκεῖ ἀισθανόταν στενάζοντα. Μόλις τελείωσε τὸ σχολεῖο, ὁ πατέρας του πείσθηκε νὰ τὸν ἀφήσῃ ν' ἀκολουθήσει τὴ γλυπτικὴ, ὅπως ἔγρουσε ὁ Γιαννούλης. Ἐγκαταστάθηκαν οἰκογενειακῶς στὴν Ἀθήνα (1869) καὶ τὸν ἐγράψαν στὸ Πολυτεχνεῖο, ὅπου ξεχώρισε ἀμέσως. Ἀποφοίτησε μὲ διακρίσεις (1872) καὶ φεύγει ἀμέσως μὲ ὑποτροφία γιὰ τὴ Βασιλικὴ Ἀκαδημία τοῦ Μονάχου (1873) ὅπου συχνὰ βραβεύεται σὲ διαγωνισμοὺς. Ἀποφοιτᾷ τὸ 1876, καὶ γυρίζει στὴν Ἀθήνα. Δουλεῖ ἐντατικῶς ἕως τὸ 1878, παράγει πολλὰ ἔργα ἀπὸ τὰ ἑποῖτα 15 εἶναι γνωστά, ξεχωριστὰ ὁ Σάτυρος μὲ τὸν Ἑρωτα, ἡ Μήδεια, ἡ Κοιμωμένη. Τὸ καλοκαίρι τοῦ 1878 παραθερίζει τὴν Τήνο. Ἐμφανίζονται τὰ πρῶτα συμπτώματα : πότε εἶναι μελαγχολικὸς, πότε βίαιος. Ἡ κατάσταση ὀξύνεται γρήγορα. Τὸ ταξίδι στὴν Ἰταλία (τέλη 1879) δὲν ὄφειλε. Ἀργότερα ξανάγισε νὰ σχεδιάζῃ, μὰ κάθε τόσο χαλοῦσε τὰ σχέδιά του. Τὸ 1888 ἡ ἀρρώστια χειροτερεύει, κι' ἡ οἰκογένειά του ἀναγκάζεται νὰ τὸν βάλῃ στὸ Φρονοκομεῖο Κερκύρας (19.7.1888) ὡς ἀπάσχοντα ἀπὸ ἀνοικνῶν. Μένει ἐκεῖ ὡς τὴν 6.6.1902. Βγαίνοντας ἔχει οὐσιαστικὰ θεραπευθῆ. Περνᾷ γιὰ λίγο ἀπ' τὴν Ἀθήνα καὶ καταλήγει στὸν Πύργο, ὅπου ἡ μητέρα του, ἀπὸ φόβο μήπως ἡ μακία του γιὰ γλυπτικὴ τὸν ξανατρέλλωνῃ, τὸν ἐμποδίζει νὰ κἀνῃ καὶ τὸ παραμικρὸ γλυπτῶ. τοῦ σὶζει ἕλα τὰ σχέδια ποὺ ἐπιχειρῆ νὰ κἀνῃ. Ἔτσι μόνον μετὰ τὸν θάνατο τῆς μητέρας του

(1) Ἀπὸ τὸν Πύργο (Πάνορμο) κατέχονται κι' ὁ Λύρας, ὁ Φιλιπότης, οἱ Φουτλίδες, ὁ Βιτάλης, ὁ Σάχος καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀπ' τοὺς σημαντικότερους καλλιτέχνες τοῦ περασμένου αἰῶνα, καθὼς καὶ ὁ παπποῦς τοῦ συνθέτη Ν. Σακελλάτου, ὁ σύγχρονος ζωγράφος Γιάν. Γαῖτης, καὶ. Στὸν Πύργο (πληθυσμὸς: 5000 κάτ.) ὑπάρχει κι' ἀξιόλογο παρθέτημα τῆς Σουλῆς Κιλιῶν Τεχνίου, ποὺ ἡ ὑπαρξὴ του δικαιολογεῖται ἀπόλυτα ἀπ' τὸ ἐξαιρετικὸ ταλέντο τῶν περισσότερων μαθητῶν τοῦ σχολεῖου.

(2) Στὴν Β. Τήνο τὸ ὄνομα Γιαννούλης θεωρεῖται αὐτοτελές, ἄσχετο ἀπὸ τὸ Γιάννης. Ἔτσι ὁ Παπποῦς τοῦ γλύπτη λεγόταν «Ἰωαννούλης Χαλεπάς», καπετάνιος, ἐνῶ ὁ πατέρας του, ὁ μαρμαράς, λεγόταν Ἰωάννης Γιαννούλης Χαλεπάς (σὺζονται ἄρκετὰ μνημεῖα ἀπὸ τὸ ἐργαστήρι του στὸ Α' Νεκροταφεῖο Ἀθηνῶν).

(29.11.1916) ξαναβρίσκει τον έαυτό του, δειλά-δειλά (1917). Ξαναρχίζει τη γλυπτική με πηλό την 1.1.1918 σ' ένα τελείως αλλοιώτικο ύψος απ' το παλιό ακαδημαϊκό. Πολύ πιο έλευθερος τώρα, κινείται σέ έντελώς προσωπικούς όριζόντες, τόσο στα γλυπτά όσο και στα σχέδια. Τό 1923 και 1924 τόν επισκέπτονται πολλοί καλλιτέχνες, κι' απ' τις περιγραφές τους ξεχωρίζουμε μια πρώτη περίοδο, 1918 - 1924, στην Τήνο. Στις 31.4.1925 ανόηγει ή πρώτη έκθεση έργων του στην 'Ακαδημία 'Αθηνών, και στις 25.3.1927 τού απονέμεται τό 'Αριστεϊόν Γραμματίου και Τεχνών. Στόν Πύργο μένει ώς τις 24.8.1930, όταν ή άνεψιά του Κα Ειρήνη Β. Χαλεπά τόν πέρνει και τόν εγκαθιστά στην 'Αθήνα. Στην τελευταία του περίοδο, πού ακολουθεί, αποκρισταλλάσσεται άκόμη καθυρότερα τό προσωπικό του ύψος. Κατακτά τώρα τις άνώτατες περιοχές τής τέχνης του, πού συνεχίζει νά τις καλλιερχει ώς τό τέλος του (15.9.1938).

(Γ.Γ.Π., με βάση πληροφορίες παρμένες από μελέτες τού Στρ. Δούκα)

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Η συστηματικότερη τεκμηρίωση βρίσκεται στα πολυπληθή έργα τού Στρατή Δούκα, και ιδιαίτερα στα :

- *1. Γιαννούλης Χαλεπάς, Νέα Βιογραφικά, 'Αθήνα 1952. (Περιέχει βιογραφικά στοιχεία, τεκμήρια, καταλόγους και χρονολογικό πίνακα, και τήν πρώτη λεπτομερή βιβλιογραφία, ώς τό 1952).
  - *2. Γιαννούλης 'Ιωάννου Χαλεπάς (Περιέχει κυρίως τόν χρονολογικό-συστηματικό κατάλογο έργων, μορφυρίες, κρίσεις και έγγραφα). 'Ανάπτυον εκ τής 'Επετηρίδας τής 'Εταιρείας Κυκλαδικών Μελετών : Τόμος Β', 1962.
  3. Γιαννούλης Χαλεπάς : ή ζωή του και τό έργο του (άνέκδοτο).
  - *4. Γιαννούλης Χαλεπάς : Νέα Βιογραφικά (στη «Φιλολογική Πρωτοχρονιά» τού 1961, σελ. 221-227).
- Από τή λοιπή βιβλιογραφία αναφέρουμε :
- *5. Βέλιμου : Χαλεπάς — Φύλλα Τέχνης τού Φραγγέλιου άρ. 8 — 'Αθήνα 1928.
  6. 'Α. Παπανδρέου : Νεοέλληνες καλλιτέχνες — Γιαννούλης Χαλεπάς — 'Αθήνα 1932
  7. 'Ηλ. Ζιώνα : Νεοέλληνες καλλιτέχνες — Γιαννούλης Χαλεπάς — 'Αθήνα 1941.

*8. (Στρ. Δούκα) : 'Ο Γ.Χ. — μερικά του ανέκδοτα — Τό 3ο Μάτι, άρ. 4-5-6, Γενάρης - Μάρτης 1936.

9. Δ.Γ.Κ., 'Εργασιολογικό Λεξικό 'Ελευθερουδάκη.

10. Σ.Ξ., Μεγάλη 'Ελληνική 'Εργασιολογία.

11. Γ.Μ. Παπαγιωτοπούλου, Μεγάλη 'Ελληνική 'Εργασιολογία, τόμος α' (Ελλάς).

*12. Πρόγραμμα : «'Ημέρα 'Ηθοποιού» άφιερωμένη στόν Θωμά Οικονόμου, 'Αθήνα 5.10.1964 (σχέδια Γ.Χ.)

* 'Ο άστερίσκος σημαίνει πός τά σχετικά δημοσιεύματα βρίσκονται στην έκθεση τούτη.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΧΑΛΕΠΑ

Η πρώτη έκθεση έργου Χαλεπά έγινε τήν 31.4.1925 στην 'Ακαδημία 'Αθηνών. Αργότερα ή α'Εθνική Πινακοθήκη και Μουσείον 'Αλ. Σούτσου έδειξε επανειλημένα έργα τής συλλογής τής Χαλεπά στό Ζάππειον Μέγαρον. Η τωρινή έκθεση είναι ή πρώτη πού επιχειρεί νά δώση μια συνολική εικόνα τού έργου τού Χαλεπά.

ΟΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ

Γλυπτά : 'Η μεγάλη αναπαυμένη (Π16) σελ. 1, 'Ο "Α". Χαράλαμπος (Π14) σελ. 6, ό Κωνητός (Π26) σελ. 7, Γιαννούλης και Ειρήνη Β. Χαλεπά (Π37) σελ. 16

Σχέδια : Ποσειδών και 'Αμφιτρίτη (Π23) σελ. 2, Σφίγγ και Οιδίπους (Π19) σελ. 9.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΡΓΩΝ

α) Ἡ σειρά τῶν ἔργων στὸν κατάλογο τοῦτο εἶναι χρονολογική (ὅσο τὸ ἐπιτρέπει ἡ ἀκρίβεια τῆς χρονολόγησής). Τὸ ἴδιο ἰσχύει, σὲ γενικὲς γραμμὲς, καὶ γιὰ τὴν τοποθέτηση τῶν ἔργων στὸ χῶρο.

β) Γιὰ κάθε ἔργο σημειώνονται (ἐρ' ὅσον εἶναι γνωστά) : 1. Ὁ αὐξὼν ἀριθμὸς τοῦ καταλόγου τοῦτου. 2. Ὁ τίτλος τοῦ ἔργου (σὲ παρένθεση ἂν δὲν εἶναι γνωστὸς με ἀσφάλεια ἢ ἂν πρόκειται γιὰ δεῦτερο τίτλο). 3. Οἱ διαστάσεις τοῦ ἔργου σ' ἀέρινα ἑκατοστά : γιὰ τὰ τριδιάστατα γλυπτὰ σὲ τὴ σειρὰ ὕψος×πλάτος×βάθος, γιὰ τ' ἀνάγλυφα καὶ τὰ σχέδια ἢ φωτογραφίαις μετὰ τὴν σειρὰ ὕψος×πλάτος. 4. Τὸ ὕψος. 5. Ἡ χρονολογία κατασκευῆς τοῦ ἔργου (σὲ παρένθεση ἂν ἀμφισβητεῖται). Χρονολογία γλυπτῶν μετὰ **παχία** γράμματα φανερώνει πὸς τὸ ἔργο εἶναι ἐπιτύμβιο μετὰ τὴν χρονολογία ἀπ' τὸν ἴδιο τὸν Χαλεπᾶ. Γιὰ τὰ στίχα σημειεῖται ἰδιόχειρη χρονολόγησις (ὄσχετα ἀπὸ ὑπογραφή). 6. Ἡ ἀριθμηση τοῦ ἔργου στὸν κατάλογο Γλυπτῶν Ἐργῶν Χαλεπᾶ τοῦ Στρατῆ Δούκαι «Γιαννούλης Ἰωάννου Χαλεπᾶ». Ἀνάτυπο ἀπὸ τὴν Ἐπιτηρείδα τῆς Ἐταιρείας Κυκλαδικῶν Μελετῶν, Τόμος Β', 1962, σελ. 5 ἕως 46 καὶ συμπληρώματα στὲς σελ. 65/66 καὶ 4/5). Οἱ τρεῖς περίοδοι σημειώνονται μετὰ γράμματα Α (πρώτη Περίοδος Ἀθηνῶν, 1870 - 1878), Β (Περίοδος Τήνου, 1.1.1918 - 24.8.1930), Γ (Δεύτερη Περίοδος Ἀθηνῶν, 25.8.1930 - 15.9.1938).

γ) Οἱ ἰδιοκτήτες τῶν ἔργων σημειώνονται στὴ σελ. 15. Οἱ φωτογράφοι ἐπίσης στὴ σελ. 15.

Ι. ΓΑΥΠΤΑ.

Α. ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΘΗΝΩΝ (1870 — 1878).

1. **Κεφαλή Μεγάλου Ἀλεξάνδρου** (μαθητικὴ σπουδῆ). 42×30×25. Ὑψος. 1870 (τὸ πρῶτο σωζόμενον ἔργο τοῦ Χαλεπᾶ). Α1
2. **Ἀφροδίτη** (μαθητικὴ σπουδῆ, σώζεται ὁ κορμὸς). 71×22×26. Ὑψος. (1871). Α2
3. **Κεφαλή Σατύρου Ι**. 65×29×26. Ὑψος. 1878. Α12
4. **Κεφαλή Σατύρου ΙΙ**. 72×29×26. Λευκὸ μάρμαρο. 1878. Α12
5. **Κατερίνα** (Πορτραῖτο τῆς ἀδελφῆς του). 49×21×21. Ὑψος. 1878. Α13

Β. ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΝΟΥ (1.1.1918 — 24.8.1930)

6. **Δύο μορφές**. 23×20×16. Πηλός. (1918). Β2α
7. **Ἡ μοντέρνα κυρία**. 56×17×19. Πηλός. 1918-1923. Β32
8. **Μικρὸς Ἄγγελος** (Ὁ Ἄγγελος τοῦ Πόνου). 25×16×10. Ὑψος. 1924-30. Β51
9. **Ἡ Γυναίκα μετὰ τὴν ὄρνιθα**. 42×17×22. Ὑψος βαμμένος κόκκινος. 1924-30. Β52
10. **Ἡ Ἁγία Βαρβάρα καὶ ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος**. 54×26×19. Πηλός. 1924 — 1930. Β53
11. **Ὁ Ἐκατόχαιρ**. 32×13×13. Πηλός. 1924 — 1930. Β69
12. **Ἡ Γρηά**. 36×11×15. Πηλός. 1924 — 1930. Β70
13. **Τὸ Μυστικὸ**. 48×30×20. Ὑψιστο ἐκμαγεῖο. 1924 — 1930. Β71
14. **Μέγας Ἀλέξανδρος καὶ Ἅγιος Χαράλαμπος**. 56×24×28. Ὑψιστο ἐκμαγεῖο. Β72

Γ. ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΘΗΝΩΝ (25.8.1930 — 15.9.1938).

15. **Οἰδίπους καὶ Ἀντιγόνη**. (Ὁ Χαλεπᾶς καὶ ἡ ἀνεψία του Εἰρήνη Β. Χαλεπᾶ). 77×35×45. Ὑψος. Δεκέμβρ. 1930. Γ1
16. **Ἡ μεγάλη Ἀναπαυομένη**. 49×158×60. Ὑψος. 1931. Γ6
17. **Ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ** (ἐπιτύμβιο μνημεῖο). 176×110. Ἀνάγλυφο, ὕψος. 1931. Γ7α
18. **Προτομή τοῦ γλύπτη**. 64×30×27. Ὑψος. 1931. Γ9
19. **Ἡ κυρία μετὰ τὸν καθρέφτη**. (ἡ Ἀφροδίτη ντυμένη). 67×28×19. Ὑψος. 1931. Γ11α
20. **Εἰδύλλιον**. 53×70×45. Ὑψος. 1931. Γ12
21. **Ἡ σκέψις**. 61×38×40. Ὑψος. 1931. Γ20
22. **Ὁ Ἅγιος Χαράλαμπος καὶ ὁ μικρὰς** (ὁ Ἅγ. Χαράλαμπος καὶ τὸ δαμόνιον). 56×37×26. Ὑψος. 1931 (1934). Γ26
23. **Ἀμφιρίτη** (ἐπιτύμβια θαλάσσιον ἔπαιον). 85×58×47. Ὑψος. 1932 (1931). Γ13
24. **Ἡ Μήδεια φονεύουσα τὰ τέκνα τῆς, Ι**. 72×42×33. Ὑψος. 1933 (1932). Γ16
25. **Ἐρμῆς, Πήγασος καὶ Ἀφροδίτη** (Ἐρμῆς καὶ Πήγασος). 72×55×30. Ὑψος. (1933). Γ21
26. **Ὁ Κωνητός**. 65×21×28. Ὑψος. 1933. Γ23
27. **Ἄγγελος** (Μελέτη γιὰ ἐπιτύμβιο μνημεῖο). 54×32×20. Ἀνάγλυφο, ὕψος. 1933. Γ24
28. **Ἡ Βιοπάλη** (Ὁ Ριζοσπάστης). 50×25×30. Ὑψος. 1933. Γ27
29. **Κόρη** (Πορτραῖτο Μ.Κ.). 49×18×17. Ὑψος. 1933. Γ12α

30. Ἡ Μήδεια φανεύουσα τὰ τέκνα της, ΠΓ 72×24×43. Γύψος. 1934 (1933). Γ19
31. Ἡ μικρὰ ἀναπαυμένη (Γὸ ξάπλωμα). 26×42×22. Γύψος. 1934. Γ31
32. Προτομή Κας Κ.Β.-Π. 49×23×19. Γύψος. 1934. Γ32
33. Προτομή Ἀριστοφ. Προβλεγγίου. 42×32×21. Γύψος. 1934. Γ35
34. Μελέτη γιὰ ἐπιτύμβιο μνημεῖο. 37×51×21. Γύψος. 1935. Γ33
35. Θολόσσιος ἵππος παίζων μὲ νηρηϊάδας. 49×45×38. Γύψος. 1935. Γ37
36. Προσωπογραφία : Ὁ Χαλεπᾶς καὶ ἡ ἀνεψιά του Εἰρήνη Β. Χαλεπᾶ. 48×44. Ἀνάγκυρα, γύψος. 1935. Γ40
37. Προσωπογραφία : Ἡ ἀνεψιά τοῦ Χαλεπᾶ Εἰρήνη Β. Χαλεπᾶ («Ἡ ἀγαπητὴ μου ἀνεψιά Εἰρήνη»). 46×33. Ἀνάγκυρα, γύψος. 1935. Γ41
38. Ἡ κόρη μὲ τὸ τριαντάφυλλο, Ι. 15×40×15. Γύψος. 1937 (1935). Γ39
39. Ἡ κόρη μὲ τὸ τριαντάφυλλο, ΙΙ («Ἀνοιξίς»). 43×118×45. Γύψος. 1937. Γ45
40. Ἄθηνᾶ. 69×25×25. Γύψος. 1938 (τὸ τελευταῖο τελειωμένο ἔργο τοῦ Χαλεπᾶ). Γ46
41. Ἄρτεμις. 60×24×18. Γύψος. 1938 (τὸ ἐντελὲς τελευταῖο ἔργο τοῦ Χαλεπᾶ, ἡμιτελές). Γ47

Η. ΣΧΕΔΙΑ

Β. ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΝΟΥ (1.1.1918 — 24.8.1930)

1. Μπουμπουλίνα. 28×22. Μολύβι. Πρὸ 1927
2. Κανάρης. 28×22. Μολύβι. Πρὸ 1927
3. Κεφαλὴ Γυναίκας σὲ κατατομή (ἐπιγραφή : «Λεωνίδιον»). 20×14. Μολύβι. Πρὸ 1927
4. «Τὸ φραγγέλιο ποὺ τὸ βγάζει ὁ Βέλμος». 31×22. Μολύβι. (1927-28)
5. «Ἡ ἀνεψιά μου Εἰρήνη». Μολύβι. 4. VI. 1928.
6. «Ὁ ἀνεψιὸς μου Βασίλειος». Μολύβι. 4. VI. 1928.
7. Ἄντρας ξαπλωμένος. 20×30. Μολύβι. 1928.
8. «Ὁ Χαλεπᾶς ὡς βοσκός». 32×46. Μολύβι. 1929.

Γ. ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΘΗΝΩΝ (25.8.1930 — 15.9.1938)

9. Ὁ δισκοφόρος. 26×20. Μολύβι. «Τὴν πρώτην ἡμέραν ποὺ ἔφθασα εἰς τὰς Ἀθήνας, 25 Δεκεμβρίου 1930».

10. «Νιόβη» / (στὴν πίσω ὄψη : Δανάη). 35×25. Μολύβι. 1930
11. Ἡ Ἅγια Τριάς / (στὴν πίσω ὄψη : Δύο μορφές)*. 42×31. Μολύβι. πρῶσιον. 1930.
12. Κυνηγός / (στὴν πίσω ὄψη : Κυνηγός). 27×19. Μολύβι. 1930.
13. Ἄγγελος / (στὴν πίσω ὄψη : Γυναικεῖα μορφή ξαπλωμένη). 34×19. Μολύβι. 1931
14. Μήδεια. 28×21. Μολύβι. 1931
15. Χριστός. 51×35. Μολύβι μῶβ. 4 Ἀπριλίου 1931.
16. «Ἡ Σκέψις». 28×20. Μολύβι. (1931).
17. Περιστεριόνας τηνιακός καὶ διάφορα σχέδια / (στὴν πίσω ὄψη : Σκίτσα)*. 30×40. Μολύβι. 1932
18. Εὐαγγελισμός / (στὴν πίσω ὄψη : Σκίτσα). 49×21. Μολύβι. 1932
19. Σφιγξ καὶ Οἰδίπους. 49×35. Μολύβι. 1933
20. Ἄγγελος. 27×16. Μολύβι. 1933, ἰδιόχειρα διορθωμένο σὲ 1934.
21. Δύο ἄγγελοι. 61×40. Μολύβι. 1934
22. Ἄγγελος 35×25. Μολύβι. 1934
23. Ποσειδῶν καὶ Ἀμφιτρίτη μὲ νηρηϊδῆδες ἐπάνω στὸ ἄρμα / (στὴν πίσω ὄψη : Προμηθεὺς καὶ γύψ. 1934)*. 32×41. Μολύβι. 1934
24. Μήδεια. 34×19. Μολύβι. 1934
25. Εὐαγγελισμός : ἀγαθὴ Μαρία. 30×21. Μολύβι. 1934
26. Δύο μορφές : 49×35. Μολύβι. 1934, κάτω ἀπ' τὴ μιά μορφή, 1935 κάτω ἀπ' τὴν ἄλλη.
27. Οἰδίπους καὶ Ἀντιγόνη. 35×25. Μολύβι. 1935
28. Γυναίκα ποὺ σκουπίζει. 29×20. Μολύβι. 1934, ἰδιόχειρα διορθωμένο σὲ 1937.
29. Δύο μορφές, ἡ μιὰ μὲ σταυρό / (στὴν πίσω ὄψη : γυναικεῖα μορφή). 40×31. Μολύβι. 1937
30. Ἑρμῆς. 28×20. Ὑπογεγραμμένο. 1937
31. «Τὸ γῆρας καὶ ἡ νεότης» / (στὴν πίσω ὄψη : Σκίτσα). 46×35. Μολύβι μῶβ. 1937
32. Ἀυτοπροσωπογραφία : «Ὁ Μπάρμπας - Γιαννούλης τὸ 1937». 26×21. Μολύβι. 1937
33. Δύο σκίτσα. (ἀνδρικές προσωπογραφίες, ἡ κάτω πιθανῶς αὐτοπροσωπογραφία). 28×20. Μολύβι. (1937).
- Ἀρχονόλογια σχέδια δευτέρης περιόδου Ἀθηνῶν (25.8.1930—15.9.1938):
34. Οἰδίπους καὶ Ἀντιγόνη. 18×35. Μολύβι.
35. Σταυρός μὲ κεφαλὴ στὸ ἄνω σκέλος του. 45×19. Μολύβι.

36. **Ὁ Ερμής παίζει πιάνο** / (στήν πίσω ἔψη : Σκίτσα). 53 × 19. Μολύβι.
37. **Ποσειδῶν καὶ Ἄμφιτρίτη** (ὄλιγοπρόσωπη σύνθεση) / (στήν πίσω ἔψη : Σκίτσα). 19 × 34. Μολύβι.
38. **Ποσειδῶν καὶ Ἄμφιτρίτη** (πολυπρόσωπη σύνθεση) / (στήν πίσω ἔψη : Γυναικία με καθρέφτη). 19 × 34. Μολύβι.
39. **Ποσειδῶν καὶ Ἄμφιτρίτη** ἀριστερά, δεξιά διάφορα σκίτσα / (στήν πίσω ἔψη : Σκίτσα). 19 × 34. Μολύβι.
40. **Αὐτοπροσωπογραφία**. 28 × 22. Μολύβι.
41. **Τρεῖς φουστανελλιάδες** (ὁ ἕνας πιθανῶς τούρκος) / (στὶς ἄλλες τρεῖς σελίδες τοῦ τετρασέλιδου : Διάφορα σκίτσα). 22 × 30. Μολύβι.
42. **Δύο γρῦπες** / (στήν πίσω ἔψη : Δύο μορφές). 28 × 21. Μολύβι.
43. **Μήδεια** / (στήν πίσω ἔψη : Σκίτσα). 49 × 35. Μολύβι.
44. **Γυναικία μορφή**. 28 × 20. Μολύβι.
45. **«Περσπεκτιφ»** / (προσπικτό), τρεῖς φορές, μ' ἐπιγραφή : «Τῆ Γιτουινάμ' ἐχώρηζα καὶ σένανε θωροῦσαν» / (στήν πίσω ἔψη : Σκίτσα). 55 × 45. Σανγκουίνα.
46. **Ἀρχιτεκτονικό** (ἐκκλησάκι) / (στήν πίσω ἔψη : Σκίτσα). 55 × 45. Σανγκουίνα.
47. **Δύο μορφές**. 55 × 45. Σανγκουίνα.
48. **Ἄγγελος καθιστός**. 55 × 45. Σανγκουίνα.
49. **Κόρη**. 55 × 45. Σανγκουίνα.
50. **Ἄγγελος ὄρθιος**. 55 × 45. Σανγκουίνα.

* Ἐκτίθενται καὶ οἱ δύο ἔψεις

III. ΤΕΤΡΑΔΙΑ ΜΕ ΣΧΕΔΙΑ

(Ἐκτίθενται μέσα σὲ βιβλίον)

B. ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΝΟΥ (1.1.1918 — 24.8.1930)

1. **Δεμένο κατάστιχο**. 27 × 20. Σκίτσα ἀπάνω στὸ χαρακωμένο χαρτί, συχὰ ἀπάνω σὲ λογιστικὲς ἐγγραφές. Μολύβι
2. **Δεμένο κατάστιχο**. 35 × 16. Σκίτσα ἀπάνω στὸ χαρακωμένο χαρτί, συχὰ ἀπάνω σὲ λογιστικὲς ἐγγραφές. Μολύβι
3. **Μπλόκ τηλεγραφήματων** Ἀγγλοαμερικανικῆς Τραπεζῆς. 29 × 17. Σκίτσα με μολύβι. Ἐκτίθενται : Ἄριστερά : Δύο μορφές, Δεξιά : Κόρη.

Γ. ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΘΗΝΩΝ (25.8.1930 — 15.9.1938)

4. **Σημειωματῆριο πρῶτο**, δεμένο με πανί. 20 × 14. Σκίτσα με

μολύβι. Ἐκτίθενται : «Δύο γυναικείες μορφές», **28.1.1931**.

5. **Σημειωματῆριο δεύτερο**, δεμένο με πανί. 20 × 14. Σκίτσα με μολύβι. Ἐκτίθενται ἀριστερά : Αὐτοπροσωπογραφία : «Γιαννούλης Χαλεπάς 1800» (sic), δεξιά : Ἅγιος Γεώργιος.
6. **Τετράδιο δεμένο καφέ**. 34 × 25. Σκίτσα με μολύβι. Ἐκτίθενται : Ἄνδρική μορφή, **1934**

IV. ΛΟΙΠΗ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗ

α. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗ ΧΑΛΕΠΑ.

1. Φωτογραφία σὲ ἡμικατατομή. 23 × 17 (1931 — 32)
2. Φωτογραφία τοῦ γλύπτη με τὶς ἀνεψιές του Εἰρήνη Β. Χαλεπά καὶ Εὐτυχία Κουκουρίκου. 13 × 18. (1931 — 32).
3. Φωτογραφία ἡμιμετωπική. 28 × 22. (1931 — 32).
4. Φωτογραφία μετωπική. 17 × 11. **1934**.
5. Φωτογραφία μετωπική. 40 × 50
- 5α. Ἡ ἴδια, μικρότερη. 12 × 17
6. Φωτογραφία μετωπική με καπέλλο. 12 × 17.
7. Φωτογραφία σὲ κατατομή. 12 × 17.
8. Φωτογραφία τοῦ γλύπτη στὸν κῆπο του, μαζί με ἀγάλμα κόρης ἢ ἀγγέλου, γυμνὸ σήμερα. 13 × 18.

β. ΕΙΚΟΝΕΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗ ΧΑΛΕΠΑ

9. Σκίτσο Ἄργυριου. 32 × 25.
10. Σκίτσο Ρέγκου. 33 × 42. **13.2.1937**
11. Ἡμερολόγιο Ἀδελφότητος Τηνίων 1955 (σκίτσο παραμένο ἀπὸ τῆ φωτογραφία ἀρ. 1).
12. Προσωπογραφία Α. Σώγου καὶ Ἰ Βιτάλη. Ἐπιγραφή : «1905 Πάνορμος». Medaillon διαμέτρου 23. Γύψος βαμμένος σὲ χρῶμα ὄρεγχάλκου.

γ. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΛΛΩΝ ΓΑΥΠΤΩΝ ΧΑΛΕΠΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΚΤΙΘΕΝΤΑΙ ΕΔΩ

13. Εὐγνωμοσύνη (Ἀνάγλυφο, Μουσεῖο Τήνου). (1875;) Μάρμαρο. Τὸ κρατεῖ ὁ ἴδιος ὁ γλύπτης. Α 6α.
14. Σάτυρος καὶ Διόνυσος (Ἐθν. Πινακοθήκη) **1877** Μάρμαρο. Α10
15. » » » » » » » »
16. » » » » » » » »
17. » » » » » » » »
18. » » » » » » » »
19. Ἡ Κοιμωμένη (Α' Νεκροταφεῖο). **1878**. Μάρμαρο. Α11

20. Ἡ Σκοτωμένη πέδιχα (Α' Νεκροταφείον). (1878;). Μάρμαρο. Α11α
21. Προτομή νέου (κ. Ἡλ. Μαριολόπουλος). (1878;). Μάρμαρο. Α11α
22. Ἡ Πριγκίπισσα τοῦ Ρήνου (Κα Εἰρ. Β. Χαλεπᾶ) 1918. Πηλός. Β2
23. Σάτυρος καὶ Ἔρως. (Κα Εἰρ. Β. Χαλεπᾶ). (1920-24). Πηλός. Β16α.
24. Μικροσκοπικὴ προτομή. (Περίοδος Τήνου). Πηλός. (Β;)
25. Ἀνάγλυφο (Μουσεῖο Τήνου). Γύψος. (Β;)
26. Δύο μορφές. (Ἐθν. Πινακοθήκη). (1920-24;). Πηλός. (Β;).
27. Κεφαλή Ἀθηνᾶς (Μουσεῖο Τήνου). (1920-24). Γύψος. Β37
28. Ἀφροδίτη γυμνὴ μὲ περιδέριον (Κα Εἰρ. Β. Χαλεπᾶ). 1920-24. Πηλός. Β64.
29. Ἀθηνᾶ Βασκοπούλα (Κα Εὐτ. Κουκουρίκου). 1924-30. Πηλός. Β59 (προσθία ὄψη)
30. Ἀθηνᾶ Βασκοπούλα (Κα Εὐτ. Κουκουρίκου). 1924-30. Πηλός. Β59 (πίσω ὄψη)
31. Τὸ φίλημα (Ἐρωτόκριτος καὶ Ἀρετούσα). (Κα Α. Νικολαΐδου). 1924-30. Πηλός. Β60
32. Τὸ φίλημα (Ἐρωτόκριτος καὶ Ἀρετούσα). (Κα Α. Νικολαΐδου). 1924-30. Πηλός. Β60
33. Τὸ ἀγγελάκι. (Ἐθν. Πινακοθήκη). 1924-30. Πηλός. Β61
34. Κεφαλή γυναικας. (Κα Εἰρ. Β. Χαλεπᾶ). (1924-30;). Πηλός. Β62α.
35. Ἡ Γενοβέφα καὶ οἱ δῆμοί της : Ἡ Γενοβέφα (Κα Εἰρ. Β. Χαλεπᾶ). 1924-30. Πηλός. Β63
36. Ἡ Γενοβέφα καὶ οἱ δῆμοί της : Ἐνας Δῆμος (Κα Εἰρ. Β. Χαλεπᾶ). 1924-30. Πηλός. Β63
37. Ἐρμῆς (ἀναπαύομενος). (Κα Εἰρ. Β. Χαλεπᾶ). 1924-30. Πηλός. Β65
38. Κεφαλή ἀνδρικό ἢ ἀγγέλου (κ. Ἡλ. Μαριολόπουλος). Πηλός. 1927-30. (Β49)
39. Ἀφροδίτη γυμνὴ μὲ καθρέφτη. (Κα Εἰρ. Β. Χαλεπᾶ). 1924-30. Πηλός. Β66
40. Κεφαλή ἀνδρικό ἢ ἀγγέλου (κ. Ἡλ. Μαριολόπουλος). 1927-30. Γύψος. (Β50)
41. Ὁ Θεριστής (Ἐθν. Πινακοθήκη). 1924-30. Πηλός. Β68
42. Πηνελόπη (κ. Ἡλ. Μαριολόπουλος). 1928-30. Ὁρειζωνικός. Β62
43. Γυναικία καθιστῆ (Ἐθν. Πινακοθήκη). 1924-30. Πηλός. Β73
44. Τάφος Οἴκου. Τούμπα (Α' Νεκροταφείον). 1931. Μάρμαρο. Γ5
45. Ἄγγελος μνημείου οἴκου. Ι. Ν. Πολίτη. (Α' Νεκροταφείον). 1931. Μαρμάρινο ἀνάγλυφο. Γ7
46. Ἄγγελος μνημείου Μποσαντζόγλου (ὀλόσωμος). (Α' Νεκροταφείον). Ἐπιγραφή «Γιαννούλης Χαλεπᾶς, ἀκαδημαϊκῆς, ἐπίοι. 1933». Μάρμαρο. Γ8.
47. Σάτυρος καὶ Ἔρως. (Κα Α. Νικολαΐδου). 1933. Γύψος. Γ17
48. Σάτυρος καὶ Ἔρως (Κα Εὐτ. Κουκουρίκου). 1933. Γύψος. Γ23α
49. Πορτραῖτο Κας Εὐτ. Κουκουρίκου (Κα Εὐτ. Κουκουρίκου). 1933. Γύψος. Γ24α. Πρόσθια ὄψη
50. Πορτραῖτο Κας Εὐτ. Κουκουρίκου (Κα Εὐτ. Κουκουρίκου). 1933. Γύψος Γ24α. Πίσω ὄψη.
51. Μελέτη γιὰ ἐπιτύμβιο μνημεῖο Στρέφη (Κα Εἰρ. Β. Χαλεπᾶ). 1934. Γύψος. Γ34
52. Πορτραῖτο Ἐμμ. Τσουδεροῦ (Κα Εἰρ. Β. Χαλεπᾶ). 1936 (1937;). Γύψος Γ44
53. Φωτογραφία τοῦ γλύπτη μὲ ἀγάλμα κόρης ἢ ἀγγέλου (ἄγνωστο). 1930-38. (ἢ ἴδια φωτογραφία μὲ IVα 8). (Γ;)
- 54, 55, 56. Φωτογραφίες τριῶν σχεδίων (Ἰδρύματος Εὐαγγελιστρίας Τήνου).

δ. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΠΥΡΓΟΥ (ΤΗΝΟΥ)

Ἐκτιθένται 53 φωτογραφίες τοῦ τόπου ὅπου γεννήθηκε καὶ ἔζησε ὁ γλύπτης (1851 — 1869, 1876, 1878, 1879 — 1888 καὶ 1902-1930), καὶ ἰδιαίτερα τὸ σπίτι του στὸν Πύργο (ἀρ. 1), ἀπόψεις τοῦ χωριοῦ Πύργου (ἀρ. 2 — 6), τὸ γύρω ἀπ' τὸν Πύργο ξεχωριστὰ ἀγλυπτικῶν τοπίου (ἀρ. 7 — 13), περισσεριῶνες τμημακοῦ (ἀρ. 14 — 20), τὸ σπίτι τοῦ Λύτρα στὸν Πύργο (ἀρ. 21, 22), ἡ κρήνη τῆς κεντρικῆς πλατείας τοῦ Πύργου μὲ τις δύο πλάκες ποῦ φέρουν τὰ ὄνόματα τῶν τριῶν καλλιτεχνῶν ποῦ κατὰγονται ἀπ' τὸν Πύργο καὶ τὴν περιοχὴ του (ἀρ. 23, 23α, 24), ἡ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν Πύργου (στὸ βῆθος ἕνα δεξιὰ τῆς φωτογρ. ἀρ. 25), ἔργα νεαρῶν σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς αὐτῆς ἐκτιθέμενα στὸ κτίριό της (ἀρ. 26 — 34), μαρμαράδινο στὸν Πύργο (ἀρ. 35), ἀρχιτεκτονικὰ σύνολα καὶ ἀπόψεις Πύργου (ἀρ. 36 — 43), ἀρχιτεκτονικῆς λεπτομέρειες σπιτιῶν Πύργου (ἀρ. 44 — 48), καμάκια (ὑπέρθρα) τμημακᾶ (ἀρ. 49 — 51), καὶ μαρμάρινο εἰκονοστάσι, δωρὰ οἰκογενεῖας ΣΚΑΑΚΩΤΟΥ στὸ χωριὸ Μαμάδος κοντὰ στὸν Πύργο (ἀρ. 52).

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

Ἡ έκθεση τούτη ὀργανώθηκε ἀπὸ τὴν «Ἑλληνοαμερικανικὴ Ἐνωσις», μεθ' ἐργαστικῆς ἐπιμέλειας τοῦ ἀρχιτέκτονα καὶ μουσικολόγου κ. Γιάννη Γ. Παπαϊωάννου (μέλους τῆς «Ἐπιτροπῆς Προγράμματος» τῆς Ἐνώσεως) ποῦ ἔχει καὶ τὴν εὐθύνη γιὰ τὴ σύνταξιν τοῦ καταλόγου τούτου. Στὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐκθέσεως συνέβαλαν ἐπίσης τὰ μέλη τῆς «Ἐπιτροπῆς Προγράμματος» καθὼς καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς «Ἑλληνοαμερικανικῆς Ἐνώσεως». Ἡ ἐκδόσις περιλαμβάνει 41 γλυπτὰ τοῦ Χαλεπᾶ (σὲ σύγκρισιν μετὰ 135 κατὰ τὸν κατάλογον Στρ. Δούκα, ἀπ' τὰ ὅποια φέρει ὡς σωζόμενα 101) καθὼς καὶ φωτογραφίας ἑλλων 34 γλυπτῶν ποῦ δὲν ἔχουν περιληφθῆ στὴν έκθεσιν. Ἐπίσης 50 σχέδιά του (σὲ σύγκρισιν μετὰ πᾶν ἀπὸ 600 αὐτοτελεῖα σχέδια καὶ πλάκας ἀλλὰ 1000 τουλάχιστον σχέδια καὶ σκίτσα ποῦ βρίσκονται σὲ 15 περίπου τετράδια καὶ κατάστιχα), φωτογραφίας του καὶ φωτογραφίας ἀπὸ τὴν πατρίδα του τὴν Τήνον καὶ λοιπὸ πληροφορικὸ ὕλικόν.

ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ. I. Γ λ υ π τ ᾶ. Τὰ ὑπ' ἀριθ. 1, 2, 5, 6, 7, 11, 15, 17, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 27, 28, 29, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41 καὶ 42 ἀνήκουν στὴν ἀνηψία τοῦ γλύπτη κ. Εἰρ. Β. Χαλεπᾶ (Δαφνομήλη 35, Τηλέφ. 617.782).

Τὰ ὑπ' ἀριθμ. 3, 10, 12, 13, 14, 16, 21, 25, 26, 30 καὶ 31 ἀνήκουν στὴν «Ἐθνικὴ Πινακοθήκη καὶ Μουσεῖον Ἑλ. Σούτσου».

Τὸ ὑπ' ἀριθμ. 4 ἀνήκει στὴν Τράπεζα Ἑλλάδος. Τὸ ὑπ' ἀριθμ. 8 ἀνήκει στὴν Κα Ναυτ. Κωνσταντινίδου. Τὸ ὑπ' ἀριθμ. 9 ἀνήκει στὸν κ. Μιχ. Γιαννῆν.

II. Σ γ έ δ ι α. Τὰ ὑπ' ἀριθμ. 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49 καὶ 50 ἀνήκουν στὴν κ. Εἰρ. Β. Χαλεπᾶ, στὴν ὁποία ἀνήκουν ἐπίσης τὰ 6 τετράδια μετὰ σχέδια, III 1 ἕως 6.

Τὰ ὑπ' ἀριθμ. 4, 32 καὶ 40 ἀνήκουν στὴν «Ἐθνικὴ Πινακοθήκη καὶ Μουσεῖον Ἑλ. Σούτσου». Τὰ ὑπ' ἀριθμ. 16, 30 καὶ 33 ἀνήκουν στὴν Κα Ἀλικὴ Μπικιάκη. Τὰ ὑπ' ἀριθμ. 1, 2 καὶ 3 ἀνήκουν στὸν κ. Μιχ. Γιαννῆν.

IV. Φ ω τ ο γ ρ α φ ί ε ς κ α ι ε ἰ κ ὄ ν ε ς Χ α λ ε π ᾶ. Οἱ φωτογραφίες καὶ εἰκόνες ἀρ. 1, 2, 3, 4, 9, 10 καὶ 11 ἀνήκουν στὴν Κα Εἰρ. Β. Χαλεπᾶ. Οἱ ὑπ' ἀριθμ. 8 καὶ 12 στὴν κ. Κατερίνα Κατσάτου. Οἱ ὑπ' ἀριθμ. 5, 5α, 6 καὶ 7 στὴν Ἑθν. Πινακοθήκη.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΘΕΣΕΩΣ. Τῆ φωτογραφικῆ ἐπιμέλειαν τῆς ἐκθέσεως ἔχει ὁ κ. Μ. Σκιαδαρέσης (ἀναφωτογραφήσεις, μεγεθύνσεις κλπ.) στὸν ὅποιον ὀφείλονται καὶ οἱ καινούργιες λήψεις γλυπτῶν Χαλεπᾶ ἀρ. Πιγ 20, 21, 23, 34, 37, 38, 40, 42, 44, 45 καὶ 46. Ὅλες οἱ ὑπάλοιπες φωτογραφίες γλυπτῶν Χαλεπᾶ προέρχονται ἀπὸ ἀρνητικά τοῦ φωτογραφικοῦ ἀρχείου τῆς «Ἐθνικῆς Πινακοθήκης καὶ Μουσείου Ἑλ. Σούτσου», ἐκτὸς ἀπὸ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 25, 27 καὶ 27α τοῦ Μουσείου Τήνου, ποῦ προέρχονται ἀπὸ τὸ «Ἀρχεῖον Ν. Σκαλικώτα» (φωτογράφησι κ. Νίκου Στρατούλη). Ἐπίσης ἡ σειρά φωτογραφιῶν Πύργου (Τήνου), ἀρ. IV δ 1 ἕως 52 ἀποτελεῖ φωτογράφησιν τοῦ κ. Ν. Στρατούλη, καὶ ἀνήκει στὸ «Ἀρχεῖον Ν. Σκαλικώτα», ποῦ διέθεσε τ' ἀρνητικά γιὰ τὴν έκθεσιν τούτη.

Ἡ Ἑλληνοαμερικανικὴ Ἐνωσις εὐχαριστεῖ τῆς παραπλευρῶς ἐταιρείας, οἱ δωρεὰς τῶν ὁποίων συνέβαλαν σημαντικὰ στὴν ἐπιτυχεῖν πραγματοποίηση τῆς ἐκθέσεως ἔργων Γιαννοῦλη Χαλεπᾶ πρὸς χάριν τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινού :

Ἀεροπορικὴ Ἐταιρεία Παναμερικαν

Ἐθνικὴ Κτηματικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος Α.Ε.

Ἑλληνικὴ Ἐταιρεία Ὑδάτων, Α.Ε.

Μόμπιλ Ὁμίλ Ἑλλάς, Α.Ε.

Ὀλυμπιακὴ Ἀεροπορία, Α.Ε.

ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ
ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ 22, ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 629.886

ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ
ΣΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΕΡΓΩΝ
ΓΙΑΝΝΟΥΛΗ ΧΑΛΕΠΑ

- α. Στή σελ. 11 (ἀριστερά, κάτω), στά γλυπτά, στον ἀριθμό 13, μετά τις λέξεις γύψινο ἔκμαγετο νά προστεθῆ: βαμμένο κόκκινο.
- β. Στή σελ. 12 (ἀριστερά, ἄνω), στά γλυπτά, στον ἀριθμό 30 οἱ διαστάσεις ἀπό 72X24X43 νά διορθωθοῦν σέ 72X43X24.
- γ. Στή σελ. 12 (δεξιὰ, ἄνω), στά γλυπτά νά προστεθῆ μετά τόν ἀριθμ. 35: 35α. Ἀφροδίτη καί Ἔρως (Γυναίκα μέ τόν ἔρωτα). 65X24X33. ("1935;") (1931). Γύψος. (Γ11).
- δ. Στή σελ. 12 (δεξιὰ, ἄνω) στά σχέδια, ἡ ἡμερομηνία τοῦ ἀριθ. 15 ἀπό 4 Ἀπριλίου 1931 νά διορθωθῆ σέ 6 Ἀπριλίου 1931.
- ε. Στή σελ. 12 (δεξιὰ, ἄνω) στά σχέδια οἱ διαστάσεις τοῦ ἀριθ. 18 ἀπό 49X21 νά διορθωθοῦν σέ 41X29.
- στ. Στή σελ. 13 (δεξιὰ, ἄνω), στή φωτογραφία ἀριθ. 5 οἱ διαστάσεις ἀπό 40X50 νά διορθωθοῦν σέ 50X40.
- ζ. Στή σελ. 14 (ἀριστερά, ἄνω) ἡ χρονολογία τοῦ ἀριθ. 21 ἀπό (1878;) νά διορθωθῆ σέ "μετά τὸ 1918", καὶ ὁ ἀριθμὸς καταλόγου Δούκα ἀπὸ A11α σέ (B ἢ Γ).
- η. Στή σελ. 14 (ἀριστερά, ἄνω) μετά τόν ἀριθ. 23 νά προστεθῆ: 23α. Ἄλλη ὄψη τοῦ ἴδιου ἔργου.
- θ. Στή σελ. 14 (ἀριστερά, ἄνω) μετά τόν ἀριθ. 27 νά προστεθῆ: 27α. Κεφαλή Μεγ. Ἀλεξάνδρου (Μουσεῖο Τήνου). 1920 - 24. Γύψος. B39.
- ι. Στή σελ. 14 (ἀριστερά, μέση καὶ κάτω) νά σημειωθῆ πὺς οἱ φωτογραφίες ἀριθ. 32, 34 καὶ 41 πρὸς τὸ παρὸν δέν ἐκτίθενται.
- ια. Στή σελ. 14 (ἀριστερά, κάτω) ὁ τίτλος ἀπὸ "Κεφάλι ἀνδρικό....." νά διορθωθῆ σέ "Κεφάλι γυναίκας.....".

- ιβ. Στή σελ. 14 (δεξιά, μέση) οί αριθμοί 54, 55, 56 νά συμπληρωθούν:
54. Δύο Μορφές. 1934.
55. Ἐρμῆς (ἢ Κυνηγός). 1930.
56. Ἴππότης καί διάφορα σκίτσα.

- ιγ. Στή σελ. 14 (δεξιά, μέση) μετά τούς ἀριθ. 54, 55, 56 (καί πρὶν ἀπὸ τὸ "δ. Φωτογραφίες περιοχῆς Πύργου Τήνου") νά προστεθῆ:
57. Ὁ Τάφος τοῦ Γιαννοῦλη Χαλεπᾶ στὸ Α΄ Νεκροταφεῖο Ἀθηνῶν.
58. Ἐνα ἀπὸ τὰ μνημεῖα τοῦ Ἐργαστηριοῦ τοῦ πατέρα τοῦ γλύπτη, Ἰωάννου Γιαννοῦλη Χαλεπᾶ, στὸ Α΄ Νεκροταφεῖο.

Φωτογραφίες ἐκτιθεμένων ἔργων:

59. Ὁ "Αγ. Χαράλαμπος (I 14).
60. Ἡ Μεγάλῃ Ἀναπαυομένη (I 16).
61. Ὁ Κυνηγός (I 26).
62. Ἡ Κόρη (Πορτραῖτο Μ.Κ.) (I 29).
63. Προσωπογραφία: Ὁ Χαλεπᾶς καί ἡ ἀνεψιά του Εἰρήνη Β. Χαλεπᾶ (I 36).

- ιδ. Στή σελ. 15 (5η γραμμὴ ἀπὸ πάνω, ἀριστερά) ἡ φράση "..... περιλαμβάνει 41 γλυπτὰ ..... " νά διορθωθῆ σὲ "..... περιλαμβάνει 42 γλυπτὰ .....".

- ιε. Στή σελ. 15, στή 2η παράγραφο (Προέλευση τῶν ἔργων. I. Γλυπτὰ), στή πρώτη γραμμὴ της νά προστεθῆ ὁ ἀριθμὸς 35a (ἀνάμεσα στὸ 35 καί στὸ 36).

- ιστ. Στή σελ. 15, στήν 3η παράγραφο (Φωτογραφικὴ ἐπιμέλεια τῆς ἐκθέσεως), νά προστεθῆ στὸ τέλος της: Ἐπίσης φωτογράφησεν τοῦ κ. Ν. Στρατσέλι, ἀποτελοῦν κι' οἱ ἀριθμοὶ 54, 55, 56 (τρία σχέδια Ἰδρύματος Εὐαγγελιστρίας Τήνου). Πρέπει τέλος νά σημειωθῆ πῶς ἡ λήψη τῶν φωτογραφιῶν τοῦ φωτογραφικοῦ ἀρχείου Χαλεπᾶ τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης (γιὰ τὸ ὁποῖο ὑπεύθυνος εἶναι ὁ κ. Μ. Σκιαδαρέσης) ἔχει γίνῃ, κατὰ τὸ κύριο μέρος της, ἀπὸ τὸν κ. Μ. Σκιαδαρέση.

...../.....